

277 / 7 [Quant a la flexió, com respondre]

↓ descompon la sang | pron. des-
componde's un cabàner. | fig. descom-
ponde's un idioma, la cara descomporta
per la malaltia, per sofriments || Pro-
bar els elements o parts que, compostes
o sumats, donen (una resultant, un tot).
descomponde una força, un moviment.
descomponde un polígon en triangles.

↳ La descomposició d'un polígon
en triangles.

↳ Perdre, en les paraules, o en els
actes, la circumspicció habitual,
la severitat.

descompondre v. tr. Sepa-
rants (d'alguna cosa); desorganitza
cia animal o vegetal). El corrent
de l'aigua en hidrogen i oxigen. Una malaltia que

descomponible adj. Susceptible d'èsser
descompost.

descomposició f. Acció de descompondre
o de descomponde's. La descomposició de l'air
qua pel corrent elèctric. La descomposició d'un
cabàner. La descomposició d'una societat. 2

descompost -a adj. Que ha perdut,
en les paraules o en els actes, la circumspicció
habitual, la severitat.

descompostament adv. D'una
manera descomposta.